

SCORPIONUL ROȘU

RAMI KIVISALO este un fost gangster care a lucrat îndeaproape cu mafia rusească, distribuind droguri în Europa, după care s-a întors la Cristos în închisoare. A crescut în Finlanda, într-o familie creștină, dar s-a abătut preferând o viață de ilegalități și violență încă dinainte să se mute în Tanzania, în adolescență. S-a antrenat foarte mult în kung fu, karate și tae kwon do cu un maestru de arte marțiale care era implicat foarte mult în vrăjitorie, după care a revenit în Finlanda, unde și-a început ascensiunea în lumea interlopă internațională.

A început să vândă steroizi și a înființat o rețea ilegală, la nivel național, de distribuție de alcool, ajungând repede în rândurile delincvenților prin cruzime și violență. La douăzeci de ani, acesta a pus bazele unei alianțe cu un grup mafiot rusesc și a lansat o rețea de distribuție de amfetamină în Europa. A avut conflicte cu bande rivale, ajungând la un pas de moarte. Fiind întotdeauna un antreprenor, acesta a început să facă trafic de arme și să producă mitraliere pe care le exporta în toată lumea, cu puțin timp înainte să fie condamnat la închisoare în Finlanda în 1997 pentru patru ani.

În închisoare, și-a continuat afacerile, dar a fost salvat după o perioadă de intensă luptă spirituală. A fost eliberat din închisoare în 1998. După multe ispite, căderi și eșecuri, și-a lăsat în urmă trecutul de violență și păcat și s-a dedicat unei vieți de nonviolență. Memoriile sale în finlandeză, *Gangsterin Testamentti*, au fost publicate de Data Universum în 2008, iar povestea sa a fost dezbătută pe larg în mediile principale de comunicare din Finlanda și mass-media creștină.

Când nu călătorește, Rami lucrează în afacerea de familie, o firmă de distribuție de pește din Lappajarvi, Finlanda. Este căsătorit cu Eveliina.

MARKO JOENSUU este un fost jurnalist care a lucrat în ultimii zece ani cu organizația Kensington Temple, o congregație numeroasă, multietnică din Londra. Pentru a afla mai multe despre lucrarea de la Kensington Temple, vizitați site-ul www.kt.org sau www.markojoensuu.com.

Pentru a contacta autorii, vizitați: <http://theredscorpion.com>.

SCORPIONUL ROȘU

Povestea adevărată a eliberării dramatice
a unui lider înverșunat al mafiei rusești

RAMI KIVISALO ȘI
MARKO JOENSUU

Traducere de Adriana Nacu



Casa Cărtii, Oradea
2012

Copyright ©2010 by Rami Kivisalo and Marko Joensuu
Originally published in English under the title
The Red Scorpion
by Chosen Books,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, MI, 49516-6287, U.S.A.
All rights reserved.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii
Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Scorpionul roșu

de Rami Kivisalo și Marko Joensuu
Copyright © 2012 Editura Casa Cărții
O. P. 2, C. P. 30,
410670, Oradea
Tel./Fax: 0259-469 057; 0359-800761; 0728-874975
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KIVISALO, RAMI

Scorpionul roșu / Rami Kivisalo, Marko Joensuu;
trad.: Adriana Nacu. - Oradea : Casa Cărții, 2012

ISBN 978-606-8282-48-0

I. Joensuu, Marko

II. Nacu, Adriana Ioana (trad.)

821.111-31=135.1

Traducerea: Adriana Ioana Nacu
Editarea: Camelia Luncan
Tehnoredactarea: Timeia Viman
Corectura: Fidelia Stroeie
Coperta: Marius Bonce

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	7
<i>Prefață</i>	11
Cobra lovește	15
Începe călătoria spirituală	26
Moartea umblă printre noi	44
Iubire și bani	53
Prima mea afacere cu droguri	63
Ochii fiarei	72
Teroare în noapte	80
O nouă perspectivă	90
Arme și tequila	97
Viață fără sentimente	111
Rugăciunea învinge fiara	122
Pus la zid	131
Alegerea	140
O nouă ființă trăiește în mine	155
Alungarea duhurilor	160
Pași șovăitori în libertate	169
Criza de autocompătımire	185
Har pentru un om violent	192
Încercarea	202
Durere și bucurie	212
Descoperind iertarea	223
Gustând prezența lui Dumnezeu	230
<i>Postfață</i>	235

MULȚUMIRI

Cu doi ani în urmă am început să-mi dau seama că Dumnezeu dorea ca eu să spun povestea vieții mele. Ezitam să o fac. De mult timp mă luptasem să-mi uit trecutul, să-l las în urmă. Împărtășisem unele lucruri din viața mea de gangster și infractor de profesie, dar nimeni nu cunoștea întreaga poveste. M-am confruntat cu această provocare timp de luni de zile, dar gândul de a o scrie nu mi-a dat pace, așa că în cele din urmă am cedat. Mai mult, simțeam că Dumnezeu dorea ca eu să relatez povestea vieții mele așa cum este ea, cu o sinceritate totală, fără a-mi ascunde greșelile și căderile.

Din momentul în care am început să scriu, am fost continuu întărit de Duhul Sfânt. Aveam nevoie de acest lucru, căci în același timp am simțit și o împotrăvire demonică sălbatică. Convingerea mea de neclintit este că puterile împărăției întunericului nu au dorit niciodată ca această carte să fie scrisă. Din acest motiv, ultimii doi ani au fost cei mai dificili din viața mea. Diavolul a încercat să-mi distrugă viața și mărturia și am rezistat numai datorită harului lui Dumnezeu.

Doresc să-I mulțumesc și Duhului Sfânt, cel mai bun Prieten al meu și cea mai bună Persoană din Univers. Fără El, nu aș fi fost aici să-mi depăn povestea.

Mulțumesc tuturor prietenilor care s-au rugat pentru mine cu stăruință în timpul scrierii și al publicării acestei cărți.

Mulțumesc tuturor prietenilor care m-au încurajat și m-au sprijinit în ultimii unsprezece ani ai umblării mele cu Cristos. Sunteți atât de mulți, încât îmi este pur și simplu imposibil să vă amintesc pe toți. Dumnezeu să vă binecuvânteze așa cum m-ați binecuvântat și voi pe mine!

Mulțumesc, mamă și tată! Fără voi nu aș fi aici. Voi sunteți eroii acestei povestiri. Puterea rugăciunilor voastre a înfrânt întunericul care îmi învăluisese viața și m-a scos la lumină. Ați fi putut renunța, dar nu ați făcut-o. Povestea mea este o dovadă a puterii lui Dumnezeu care se poate manifesta prin credință și rugăciune – credința voastră, rugăciunea voastră. Voi faceți parte dintre credincioșii despre care se vorbește în Evrei 11:

Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

VERSETELE 33–34

Credința și rugăciunile voastre continuă să mă întărească și azi. Niciodată nu voi putea să vă răsplătesc pentru ceea ce ați făcut pentru mine. Vă iubesc!

Mulțumesc soției mele, Eveliina! Mulțumesc pentru că mi-ai fost alături tot timpul, chiar și atunci când a trebuit să faci față atacului din partea dușmanului! Tu îmi dai puterea să continui cu răbdare alergarea cea bună care ne-a fost pusă înainte.

Îți mulțumesc, Marko, pentru că ai lucrat împreună cu mine la *Scorpionul roșu*. Știu cu siguranță că Dumnezeu te-a ales să faci lucrarea aceasta. Mulți oameni nu ar fi fost în stare să termine această lucrare – atât de acerbă a fost împotrivirea față de această carte. Îți mulțumesc că ai văzut în povestea mea ceea ce nu au văzut alții.

Tim Pettingale, îți mulțumesc pentru munca ta editorială. Mulțumesc și lui Paul Ingram și lui Jane Campbell pentru neprețuitul ajutor la redactarea ei. Mulțumesc și lui Tim Peterson și celorlalți de la Baker Publishing Group pentru că au crezut în povestea mea. Speranța mea este că ea îi va ajuta pe mulți oameni să descopere puterea iubirii și a iertării lui Dumnezeu în viețile lor.

RAMI KIVISALO

PREFAȚĂ

Prima mea întâlnire cu Rami Kivisalo a fost în 1995. Avea reputația unui infractor profesionist de temut și eu știam acest lucru, însă am simțit imediat că Dumnezeu dorea să mijlocesc pentru el cu stăruință și hotărâre.

A doua oară când l-am întâlnit pe Rami a fost un an mai târziu. A fost o întâlnire pe care nu o voi uita niciodată. Mi-a telefonat dintr-o cameră de hotel și m-a rugat să vin să mă întâlnesc cu el. Era evident că se afla într-un moment de mare tulburare emoțională. I-am spus că mă duc, deși știam că asta însemna să mă expun unui mare pericol. Era o adevărată nesăbuintă pe atunci.

Imediat ce am ajuns cu mașina în parcare hotelului, am simțit un întuneric incredibil, o prezență malefică ce părea să înconjoare clădirea. Am intrat în hotel și m-am îndreptat către camera lui Rami. Parcă forțele răului mă apăsau, mă chinuiau. Cu cât mă apropiam mai mult, cu atât răul devenea mai puternic și mai tangibil.

Am știut cu certitudine imediat ce am bătut la ușă – de trei ori, așa cum stabilisem cu el – că voi avea nevoie de autoritatea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Rami a deschis ușa cu pistolul în mână. Ochii lui trădau un om care nu ar ezita să măucidă dacă ar avea cel mai mic motiv

să o facă. Intensitatea întunericii din jurul lui m-a șocat până în adâncul inimii.

Mi-a făcut semn să intru în cameră și a arătat cu pistolul către legăturile groase de bancnote de pe masă.

„Nu am nevoie de un ajutor lumesc sau de vreun lucru din lumea aceasta”, a spus el direct. „Vreau să discutăm probleme spirituale.”

M-am rugat în tăcere ca Dumnezeu să mă ajute. Din ceea ce îmi comunica limbajul trupului lui Rami, simțeam că acesta nu dorea să mă apropie prea mult de el și toată înfățișarea lui îmi spunea că nu se teme de nimic, că este periculos și imprezvizibil. Am înțeles că este un om asupra căruia puterile întunericii aveau control deplin. Diavolul îl folosise cu putere pentru scopurile lui. Rami avea o atitudine rece și indiferentă față de viață. Cu toate acestea, mă sunase pentru a-mi cere ajutorul.

După ce am conversat puțin, l-am întrebat dacă mă pot ruga pentru el. El a încuviințat din cap și ne-am așezat amândoi.

În timp ce mă rugam în șoaptă, ca pentru urechile lui Dumnezeu doar, m-am simțit copleșit de iubirea și mila pe care Domnul le avea față de acest om. M-am rugat ca Dumnezeu să aibă milă de viața lui Rami și am simțit cât de mult dorea Dumnezeu să-l elibereze.

Am observat că Rami părea ușor mirat. În timp ce mijloceam pentru el, lacrimile îmi udau obrazii. El și-a pus pistolul pe masă și a rămas nemișcat, privindu-mă cu atenție. Deși nu-mi auzea cuvintele, înțelegea că se petrecea un fel de tranzacție divină.

În cele din urmă, l-am privit în ochi și i-am zis: „Rami, Isus te poate elibera!”

A părut să cântărească îndelung cuvintele mele, iar apoi s-a ridicat și s-a apropiat de mine. Mi-a oferit mâna și mi-a mulțumit că m-am deranjat să vin pentru a mă întâlni cu el.

Pe când plecam din hotel, câteva minute mai târziu, am știut că Dumnezeu îl atinsese pe Rami într-un mod foarte real.

Următoarea mea întâlnire cu Rami a fost câțiva ani mai târziu, după ce a fost eliberat din închisoare. Viața lui luase o întorsătură

radicală și primul lucru pe care l-am observat a fost faptul că răul neobișnuit și întunericul din privirea lui dispăruseră.

În anii care au urmat, Dumnezeu a pus între noi doi o profundă prietenie.

Este aproape imposibil să descriu lupta pe care a dus-o Rami de când s-a întors la Isus Cristos. Forțele răului care îl țineau prizonier nu l-au eliberat fără luptă, dar puterea lui Cristos este mai mare!

Povestea vieții lui Rami pe care o veți citi în paginile ce urmează pare pe alocuri aproape incredibilă, fantezistă. Dar vă pot asigura cu inima deschisă că ceea ce a scris el nici măcar nu se apropie de profunzimea răului în care era cufundat. Ceea ce știu cu siguranță este că întâmplările prin care a trecut îmi întăresc mai puternic ca oricând convingerea că nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.

PASTOR PERTTI MÄKIRANTA
ALAJÄRVI, FINLANDA

1

COBRA LOVEȘTE

St. Petersburg, Rusia, 11 august 1993

Mă simțeam liniștit, invincibil. Publicul mă privea uimit. Se va lupta oare acest om cu unul dintre cei mai periculoși boxeri de categorie grea din lume? Fără să facă măcar extensii sau încălzire?

L-am privit atent pe Nikolai și am lăsat fiara din interiorul meu să preia controlul – fiara pe care o lăsasem să mă stăpânească în urmă cu mulți ani, când aflasem despre partea întunecată și trucurile murdare ale sportului snake kung fu. Pentru mine, fiara era simbolizată de scorpionul roșu tatuat pe brațul meu. Din momentul în care am dat ochi cu Nikolai, exact ca o cobră, fiara și-a tot scuturat clopoștii în cușcă, implorându-mă să o las să lovească. Simțeam cum cobra îmi acapara trupul, mintea și sufletul.

Nikolai mă privea cu o anumită strălucire în ochi – flacăra victoriei sigure. În câteva secunde, gândea el, va șede din nou pe canapea, terminându-și paharul de votcă, cu două femei frumoase pe genunchii lui, savurându-și victoria cu reputația

nepătată, ba chiar crescută. Trupul bătut al adversarului va fi în drum spre un mormânt necunoscut, iar faptul că vizitase vreodată această vilă va fi acoperit de uitare. Cei doi complici ai săi vor fi pe drum spre casă, prea speriați ca să mai spună cuiva ce se întâmplase aici. Și chiar dacă ar fi spus, niciun polițist din Rusia nu ar avea vreodată curajul să investigheze cazul.

Scorpionul nu era înotdeauna doritor să ucidă. Nu venisem în St. Petersburg să lupt. Nikolai a fost doar o distracție. De fapt, totul se reducea la bani.

Iubirea de bani era cea care mă făcuse să aterizez prin norii cenușii ce adumbreau aeroportul Pulkovo, zece mile depărtare la sud de St. Petersburg. Era într-o vineri după-amiază, iar avionul era plin de ruși care se duceau acasă și o mână de turiști și oameni de afaceri europeni și americani.

Alexander, Tony și cu mine ne-am alăturat cozii care înainta încet către vamă. Alexander și Tony au luat-o înainte. Alexander era bodyguard-ul meu, mâna mea dreaptă și recuperatorul de datorii, dar acum părea un călător obișnuit care se întorcea acasă, ușurat că a pus picioarele pe pământul natal. Eram mulțumit că făcea parte din echipa mea. Alexander monitoriza împrejurimile, asculta conversațiile din jur și afla dacă se pune la cale ceva suspect. Tony era partenerul meu de afaceri și un prieten de încredere care investise în afacerea noastră.

Am lăsat câțiva oameni să pătrundă între noi pentru ca funcționarii vamali să nu bănuiască asocierea noastră. Eu purtam blugi și o cămașă cu mâneci lungi, o ținută perfectă pentru controlul vamal – vameșii nu aveau decât să arunce o privire la mine și la pașaportul meu finlandez pentru a se convinge că cel mai rău lucru pe care l-aș fi putut face era să mă îmbăt cu prea multă votcă. Totul depindea de controlul vamal, de care trebuia să trecem fără a ne fi cercetate prea atent lucrurile.

Aveam douăzeci de ani, eram prea tânăr și prea lipsit de experiență pentru a cunoaște teama altfel decât din groaza pe

care o vedeam licărind în ochii clienților noștri care rămăseseră restanți cu plățile.

Mi-am privit blugii și m-am gândit că nu era cea mai bună ținută pentru întâlnirea de afaceri pentru care venisem. Mi-am dat seama de aceasta când l-am văzut pe Elmar așteptându-ne la sosire, îmbrăcat în costumul său bleumarin, elegant. Elmar era un fost soldat. Foarte mulți dintre ei lucrau acum pentru mafia rusească, după ce fuseseră disponibilizați în masă din armată. Uniunea Sovietică tocmai se destrămase, iar statul avea prea puțini bani pentru a-i mai plăti. Așa că de ce să nu se alătore mafiei? Bani pe care îi primeau erau bunicei, iar mafia plătea întotdeauna la timp.

Am trecut de vamă fără niciun incident. Elmar ne-a împins bagajele către o furgonetă neagră Chevrolet, cu motorul deja pornit. Doi oameni stăteau în față însă nu le puteam vedea fețele prin geamul întunecat. Elmar a deschis ușa laterală și ne-a pus bagajele. Ne-am cufundat în scaunele de piele neagră, iar Elmar ne-a aruncat două beri reci de la frigider. Șoferul a apăsat cu putere pe accelerație, iar camionul a prins viteză către St. Petersburg.

Ochii mei înregistrau vag peisajul ce se derula cu rapiditate. Eram pentru prima dată în fosta capitală a Rusiei imperiale, oraș care își recâștigase recent numele original, după ce fusese numit Leningrad de la Revoluția din octombrie 1917. Pe fiecare stradă observam automobile rusești Lada prezente peste tot și numai câteva mașini europene și americane.

Mă duceam să mă întâlnesc cu Roman Kosta, cel mai de temut șef al mafiei din St. Petersburg. În Rusia existau mii de grupulețe mafioate, dar grupul lui Roman era unul dintre puținele cu afaceri la nivel internațional. Întâlnirea noastră fusese aranjată de către Ivan, ucigaș plătit și veteran al războiului sovieto-afgan care petrecuse șapte ani în munții Afganistanului, luptând împotriva *mujahedinilor*. Am căpătat încredere în el în perioada în care îmi fusese bodyguard în fosta Iugoslavie. Acesta era în bune relații cu majoritatea șefilor interlopi din Europa de Est și Rusia.